

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	DFP-Fn-I.3120.9.5.2022
Data	2022-11-24
Autor	Prezydent Miasta Łodzi
Temat	Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości kabli telekomunikacyjnych
Słowa kluczowe	podatek od nieruchomości, budowle, kable telekomunikacyjne

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Łodzi działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia 23.08.2022 r. (data wpływu 25.08.2022 r.) w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia

uznać, że stanowisko przedstawione we wniosku w zakresie:

- 1) niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości kabli telekomunikacyjnych umieszczonych w kanalizacji kablowej, w stanie prawnym obowiązującym od 17 lipca 2010 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – jest **prawidłowe**,
- 2) niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości kabli sterowniczych, siłowych, zasilających, telefonicznych i rozgłaszania umieszczonych w kanałach technologicznych, w stanie prawnym obowiązującym od 25 października 2019 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – jest **prawidłowe**,
- 3) niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości kabli elektrycznych i telekomunikacyjnych w części, w jakiej są zlokalizowane w budynkach zapewniając możliwość korzystania z budynków zgodnie z ich przeznaczeniem, na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – jest **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 25.08.2022 r. do Wydziału Finansowego Urzędu Miasta Łodzi wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości:

- 1) kabli telekomunikacyjnych w kanalizacji kablowej, w stanie prawnym obowiązującym od 17 lipca 2010 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane,

- 2) kabli sterowniczych, siłowych, zasilających, telefonicznych i rozgłaszania w kanałach technologicznych, w stanie prawnym obowiązującym od 25 października 2019 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane,
- 3) kabli elektrycznych i telekomunikacyjnych w części, w jakiej są zlokalizowane w budynkach zapewniając możliwość korzystania z budynków zgodnie z ich przeznaczeniem, na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Na terenie Łodzi Wnioskodawca posiada dwie elektrociepłownie, tj. zakłady przemysłowe wytwarzające w jednym procesie technologicznym w sposób skojarzony energię elektryczną oraz ciepło. Elektrociepłownie zlokalizowane są: przy ul. (dalej Elektrociepłowni 1) oraz przy ul. (dalej Elektrociepłowni 2).

Istotną część sieci kablowych elektrycznych i telekomunikacyjnych użytkowanych przez Wnioskodawcę biegnie wewnątrz tuneli kablowych w budynkach lub w kanałach i kanalizacji kablowej, które łączą poszczególne obiekty na terenie Elektrociepłowni 1 i 2. Charakterystycznym parametrem kanałów, w których biegą przewody kablowe zlokalizowane na terenie elektrociepłowni, jest ich długość. Ponadto kanały stanowią zwarte ciągi przeznaczone do instalowania przewodów kablowych, co stanowi przesłankę uznania je za obiekty liniowe zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 3a uPb.

Częściowo niektóre przewody kablowe biegą wewnątrz budynków. Budynki Wnioskodawcy, w których zlokalizowane są przewody kablowe stanowiące elementy sieci elektrycznych i telekomunikacyjnych, mają charakter produkcyjny. Działanie zakładu prowadzonego przez Wnioskodawcę byłoby niemożliwe bez zastosowania elementów sieci elektrycznych i telekomunikacyjnych wewnątrz budynków. Przewody kablowe pozwalają na przesył nośników takich jak energia elektryczna, a także przesyłanie danych informatycznych do konkretnych maszyn przemysłowych i urządzeń odbiorczych w budynkach z innych obiektów budowlanych. Tym samym instalacje te są niezbędne do wykorzystywania budynków przez Wnioskodawcę zgodnie z ich przeznaczeniem.

Na terenie zakładu Wnioskodawcy występują następujące przewody kablowe zalkalizowane w kanalizacji kablowej lub w kanałach kablowych i częściowo we wnętrzu budynków Wnioskodawcy:

- 1) **kable sterownicze NN Bloku BC 50/4** (nr inwentaryzacyjny C326100079) zlokalizowane są w kanałach kablowych umiejscowionych na poziomie + 4,5 m wewnątrz budynku głównego Elektrociepłowni 1 i przyległego do niego budynku nastawni. Odcinki przewodów między kanałami a odbiornikami energii biegą po wewnętrznych ścianach i konstrukcji budynku. Przedmiotowe przewody o zróżnicowanych parametrach łączą maszyny i urządzenia zainstalowane w budynku głównym Elektrociepłowni 1 z zamontowanym w budynku nastawni przyrządami pomiarowymi, sterowniczymi i sygnalizacyjnymi, które służą do kontroli pracy i obsługi zasadniczych maszyn i urządzeń Elektrociepłowni 1. Kable sterownicze umożliwiają m.in. zdalne i miejscowe sterowanie napędami zasuw i klap regulacyjnych;
- 2) **kable sterownicze przy kotle wodnym nr 4** (nr inwentaryzacyjny C426100132) zlokalizowane są wewnątrz budynku głównego Elektrociepłowni 2 w rejonie kotłowni. Przy kotle wodnym ułożono ok. 9000 m kabli sterowniczych głównie typu YKSY o liczbie żył od 3 do 61 służących do obsługi urządzeń kotła;

- 3) **kable siły, sterowania, uziemienia turbozespołu nr 2** (nr inwentaryzacyjny C426100048) zlokalizowane są wewnątrz budynku głównego Elektrociepłowni 2 w rejonie maszynowni;
- 4) **kable siłowe 0,4kV Bloku BC 50/4** (nr inwentaryzacyjny C326100080) zlokalizowane są w kanałach kablowych umiejscowionych na poziomie -3,5 m wewnątrz budynku głównego Elektrociepłowni 1 w rejonie kotłowni. Odcinki przewodów między kanałami a odbiornikami energii biegną po wewnętrznych ścianach i konstrukcji budynku. Przedmiotowe przewody typu YAKY i YKYFoy o łącznej długości 9300 mb służą do zasilania w energię elektryczną m.in. pomp skroplin ciepłowniczych, pomocniczej pompy olejowej, obracarki pomp olejowych, prozskownika do ładowania baterii akumulatorów pomp przewałowych, pomp kondensatu z odwodnieniami;
- 5) **kable zasilające 0,41KkV Bloku 2** (nr inwentaryzacyjny C326100129) zlokalizowane są w kanałach kablowych umiejscowionych na poziomie -3,5 m wewnątrz budynku głównego Elektrociepłowni 1 w rejonie kotłowni. Odcinki przewodów między kanałami a odbiornikami energii biegną po wewnętrznych ścianach i konstrukcji budynku. Kable położone są na drabinkach i w przepustach kablowych. Przedmiotowe przewody typu YkYżo zasilają w energię elektryczną urządzenia przemysłowe w postaci m.in. przetwornic częstotliwości oraz dmuchaw powietrza uszczelniającego młynów K-3;
- 6) **kable siłowe WN i NN Bloku BC100** (nr inwentaryzacyjny C426000248) ułożone są w kanałach kablowych w budynku głównym Elektrociepłowni 2 na stalowych, prefabrykowanych podporach. Odcinki przewodów między kanałami a odbiornikami energii biegną po wewnętrznych ścianach i konstrukcji budynku. Przedmiotowe przewody typu YAKY i YKY służą do zasilania w energię elektryczną m.in. rozdzielnic obiektowych, pomp wody zasilającej 3PZ1 i 3PZ2, wentylatorów młynów, wentylatorów spalin. Kable siłowe 1 kV oraz 6kV zasilają poszczególne odbiory i podrozdzielnie w całym budynku głównym Elektrociepłowni 2;
- 7) **kable siłowe 1kV przy kotle nr 4** (nr inwentaryzacyjny C426000134) ułożone są wewnątrz budynku głównego Elektrociepłowni 2 na drabinkach kablowych po wewnętrznych ścianach i konstrukcji budynku przy kotle nr 4 w rejonie kotłowni oraz w kanałach kablowych na poziomie -3,5 m. Przedmiotowe przewody typu YAKY i YKYżo służą do zasilania odbiorników w obrębie kotła wodnego nr 4, gdzie ułożono ok. 8000 m kabli siłowych oraz do zasilania rozdzielnic elektrycznych KW4A, SWE4 i R08/1;
- 8) **kable siłowe 6kV, 04 kV i kable sterownicze dla kotła nr 3** (nr inwentaryzacyjny C426100118) ułożone są w kanałach kablowych w budynku głównym Elektrociepłowni 2 w rejonie kotłowni oraz na wewnętrznych ścianach i konstrukcji budynku przy kotle wodnym nr 3. Przedmiotowe przewody różnego typu o łącznej długości ponad 13 000 mb przeznaczone są na potrzeby własne kotła WP 120;
- 9) **kable telefoniczne** (nr inwentaryzacyjny C427000148) stanowiące instalację telefoniczną w budynku techniczno-ruchowym Elektrociepłowni 2. Na każdej kondygnacji budynku zainstalowano skrzynki kablowe zasilane kablami typu YTKSY zakończone głowicami kablowymi oraz listwy zaciskowe, z których przewodami kablowymi TDY 0,5 rozprowadzono instalację do poszczególnych pomieszczeń na danej kondygnacji;
- 10) **kable i przewody rozgłaszania** (nr inwentaryzacyjny C427100151) stanowiące instalację tzw. radiowęzła w budynku techniczno-ruchowym Elektrociepłowni 2. Na poszczególnych kondygnacjach zamontowano 118 szt. głośników dynamicznych połączonych kablami YRPx biegnącymi w rurkach osłonowych;
- 11) **kable telefoniczne** (nr inwentaryzacyjny C427100044) typu TKMFoA i YPRx zlokalizowane zostały w zewnętrznej kanalizacji kablowej (będącej odrębnym od kabli

telefonicznych środkiem trwałym). Przedmiotowe przewody zapewniają łączność telefoniczną z poszczególnymi obiektami na terenie Elektrociepłowni 2.

Na gruncie wyżej opisanego stanu faktycznego w ocenie Wnioskodawcy deklarowane dotychczas przez niego do opodatkowania podatkiem od nieruchomości wyżej wymienione przewody kablowe zlokalizowane w całości w kanalizacji kablowej lub częściowo w kanałach technologicznych i częściowo wewnątrz budynków Elektrociepłowni 1 i 2 było bezzasadne.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie dotyczące stanu faktycznego.

- 1) Czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 r. wymienione w pkt 11 powyżej kable telekomunikacyjne w części, w jakiej są umieszczone w kanalizacji kablowej stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości?
- 2) Czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 25 października 2019 r. wymienione w pkt 1 – 10 powyżej kable w części, w jakiej są umieszczone w kanałach technologicznych, stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości?
- 3) Czy wymienione w pkt 1 – 11 powyżej kable elektryczne oraz telekomunikacyjne w części, w jakiej są zlokalizowane w budynkach Wnioskodawcy zapewniając możliwość korzystania z danego budynku zgodnie z jego przeznaczeniem, stanowią przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego.

- 1) Jednoznaczne wskazanie w ustawie prawo budowlane, w brzmieniu obowiązującym od dnia 17 lipca 2010 r., iż kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani też urządzenia budowlanego przesądza zdaniem Wnioskodawcy o tym, że kable wymienione w powyżej pkt 11 opisu stanu faktycznego, w części, w jakiej są umieszczone w kanalizacji kablowej, nie spełniają definicji budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Tym samym nie stanowią one odrębnego przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.
- 2) Jednoznaczne wskazanie w ustawie prawo budowlane, w brzmieniu obowiązującym od dnia 25 października 2019 r., iż kable zainstalowane w kanale technologicznym nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani też urządzenia budowlanego przesądza zdaniem Wnioskodawcy o tym, że kable wymienione w powyżej pkt 1 – 10 opisu stanu faktycznego, w części w jakiej są umieszczone w kanale technologicznym, nie spełniają definicji budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Tym samym nie stanowią one odrębnego przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.
- 3) Kable elektryczne i telekomunikacyjne zainstalowane w budynkach Elektrociepłowni 1 i 2 jako instalacje, za pomocą których budynki te realizują wyznaczone im funkcje, stanowią zgodnie z art. 1a ust.1 pkt 1 upol w związku z art. 3 pkt 1 upb immanentne fragmenty budynków i zdaniem Wnioskodawcy nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako odrębne budowle lub części budowli.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy odnośnie pytania z pkt 1 i 2

Zgodnie z art. 2 ust. 1 upol opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Jako budowlę upol definiuje obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 1 a ust 1 pkt 2 upol).

Zgodnie zaś z art. 3 pkt 3 upb przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Nowelizacją ustawy Prawo budowlane, wprowadzoną ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675) dokonano zmiany przepisów rzutujących istotnie na zakres opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości poprzez dodanie do art. 3 upb pkt 3a. Przepis ten wprowadził i zdefiniował pojęcie obiektu liniowego.

Obiektem liniowym na gruncie art. 3 pkt 3a upb jest aktualnie obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, przy czym przepis ten zawiera przykładowe wyliczenie obiektów liniowych takich jak: droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa. Jednocześnie przepis ten zawiera kluczowe dla przedmiotu niniejszego wniosku wyłączenie, wskazując jednoznacznie, iż kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, kable zainstalowane w kanale technologicznym (...) nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Ustawodawca dokonując nowelizacji ustawy Prawo budowlane, na mocy ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675), poprzez dodanie do art. 3 upb pkt 3a) w istocie rozstrzygnął, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, od daty wprowadzenia powołanego przepisu w życie, zostały wyłączone z definicji obiektu liniowego, czyli w rezultacie z pojęcia budowli (obektu budowlanego) i nie podlegają już opodatkowaniu.

Analogicznie poprzez zmianę art. 3 pkt 3a upb ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1815) i dalsze wyłączenie z kategorii obiektów budowlanych i ich części, również kabli zainstalowanych w kanałach technologicznych, począwszy od wejścia w życie ww. nowelizacji upb, tj. od dnia 25 października 2019 r., kable biegnące w kanałach technologicznych, tak jak kable umieszczone w kanalizacji kablowej, nie podlegają opodatkowaniu.

Stanowisko takie wynikające z jednoznacznego brzmienia przepisów jest również podzielane przez orzecznictwo sądowoadministracyjne: „Skoro zatem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 upol opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji kablowej nie jest ani obiektem budowlanym lub jego częścią, ani urządzeniem budowlanym, linia taka po dniu wejścia w życie omawianej

nowelizacji nie stanowi już przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości” (tak przykładowo wyrok NSA z dnia 6 listopada 2018 r. II FSK 3039/16; wyrok NSA z dnia 14 grudnia 2018 r. II FSK 3614/16).

Analogiczna argumentacja zaprezentowana została także w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 8 marca 2011 r. I SA/Łd 39/11 wydanym w sprawie interpretacji przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 7 maja 2010 r. W uzasadnieniu ww. rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż po zmianie definicji pojęcia „budowla” zawartej w Prawie budowlanym nie ma obecnie żadnych wątpliwości, że linie umieszczone w kanalizacji kablowej nie są ani budowlą, ani jej częścią, ani też urządzeniem budowlanym. W konsekwencji nie podlegają opodatkowaniu.

Powyższe stanowisko Wnioskodawcy pozostaje także w zgodzie z dotychczasowymi interpretacjami organu, który przyjął, iż: „W konsekwencji, po zmianie pojęcia „budowla”, zawartej w Prawie budowlanym, nie ma obecnie żadnej wątpliwości, że kanalizacja kablowa, w której umieszczona jest linia telekomunikacyjna stanowi obiekt liniowy. Linia telekomunikacyjna zaś umieszczona w tej kanalizacji, w odróżnieniu od samej kanalizacji, nie jest ani budowlą, ani jej częścią, ani też urządzeniem budowlanym. Linia taka nie mieści się również w pojęciu obiektu budowlanego ani urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Skoro zatem zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają w szczególności budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji kablowej nie jest ani budowlą, ani też jej częścią, linia taka nie stanowi przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości (...)” (interpretacja Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 6 maja 2011 r. sygn. I.0550/10/10).

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy odnośnie pytania z pkt 3

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 1 upol budynkiem jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. W myśl art. 3 pkt 1 upb przez obiekt budowlany trzeba rozumieć m.in. budynek wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z ich przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W świetle powołanych przepisów upol i upb, budynek to obiekt wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych, który posiada:

- elementy konstrukcyjne, tj. dach, fundamenty oraz przegrody budowlane oraz
- instalacje zapewniające możliwość użytkowania zgodnie z jego przeznaczeniem.

Każdy budynek musi być wyposażony w instalacje, za pomocą których możliwe jest realizowanie przypisanych mu funkcji. Dla budynków przemysłowych typowe są instalacje technologiczne, a więc specjalistyczne, z reguły dość złożone układy, ściśle związane z funkcją danego budynku i jego miejscem w procesie produkcyjnym. Skoro zaś instalacje zapewniają możliwość korzystania z budynku zgodnie z jego przeznaczeniem i stanowią części tego budynku, to nie podlegają oddzielnemu opodatkowaniu jako budowle.

Skutkiem powyższego jest utrwalone stanowisko sądów administracyjnych, zgodnie z którym: „Zarówno na gruncie prawa budowlanego, jak i na gruncie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych żaden budynek nie może być jednocześnie budowlą, a żadna budowla nie może być jednocześnie budynkiem, przy czym pierwszeństwo ma zawsze kwalifikacja danego obiektu jako budynku” (wyrok NSA z dnia 14 maja 2019 r. II FSK 1528/17).

W ocenie Wnioskodawcy wyżej opisane w pkt 1 – 11 opisu stanu faktycznego kable elektryczne i telekomunikacyjne, w zakresie w jakim usytuowane są wewnątrz budynków

Wnioskodawcy stanowią elementy instalacji niezbędnej do funkcjonowania tych budynków i wykorzystywania ich zgodnie z przeznaczeniem.

Instalacja to w języku polskim „zespół przewodów i urządzeń doprowadzających elektryczność, gaz, wodę itp. do jakichś obiektów lub pomieszczeń” (tak Słownik języka polskiego PWN). Nie ulega zatem wątpliwości, iż w świetle tej definicji istniejące w budynkach Wnioskodawcy przewody sieci elektroenergetycznej i telekomunikacyjnej, doprowadzające energię elektryczną i dane informatyczne konieczne do funkcjonowania samych budynków, ale i znajdujących się w nich urządzeń, stanowią części tych budynków.

Wobec tego, iż z art. 3 ust. 1 upb wynika, że obiektem budowlanym jest budynek wraz z instalacjami, to mieszczące się w budynku kable nie są odrębnym od budynków przedmiotem opodatkowania. Niedopuszczalna jest taka wykładnia prawa, która prowadziłaby do opodatkowania obiektu posiadającego cechy części składowych budynku jako oddzielnej budowli (tak m.in. wyrok NSA z dnia 24 czerwca 2014 r. II FSK 1792/12).

„W każdym budynku w zależności od jego przeznaczenia mogą znajdować się różne instalacje czy urządzenia techniczne. O ile w budynkach jednorodzinnych zasadniczo nie będą miały skomplikowanego charakteru (podstawowe instalacje wodne, energetyczne czy gazowe), to w budynkach wielorodzinnych mogą przybierać formy niezwykle skomplikowanych systemów klimatyzacji, wentylacji, przeciwpożarowych, komunikacji pionowej (windy). Zgodnie z treścią przepisu art. 3 pkt 1 p.b. same te instalacje, bez względu na wartość i zaawansowanie techniczne, nie będą podlegały odrębnemu opodatkowaniu. (...) Takie somo spostrzeżenie należy odnieść do budynków przemysłowych, które wymagać mogą jeszcze bardziej skomplikowanych instalacji zapewniających wykorzystywanie budynku zgodnie z jego przeznaczeniem, czyli prowadzenia procesu produkcyjnego. Z reguły instalacji tych czy urządzeń w takim budynku będzie znajdować się więcej i będą one bardziej zróżnicowane niż w budynkach mieszkalnych. Nie oznacza to jednak, że podlegają one odrębnemu opodatkowaniu jako budowle. Wskazać bowiem należy, że budynki wykorzystywane w działalności gospodarczej opodatkowane są o wiele wyższą stawką podatku, co uwzględnia już także inne wyposażenie tych budynków w instalacje i urządzenia techniczne” (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 czerwca 2019 r. I SA/Go 249/19).

Pojęcia budowli, zawarte zarówno w prawie budowlanym, jak i w upol przewidują jednoznacznie, że budowlą jest obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury. Oznacza to z konieczności, iż najpierw trzeba ustalić, czy dany obiekt należy zakwalifikować jako budynek albo obiekt małej architektury, a dopiero później można rozważać jego kwalifikację jako budowli.

Powołać należy w niniejszym miejscu również tezę wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2017 r. sygn. akt SK 48/15, który orzekł, iż art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 i 2141) w zakresie, w jakim umożliwia uznanie za budowlę obiektu budowlanego, który spełnia kryteria bycia budynkiem, przewidziane w art. 1a ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, jest niezgodny z zasadą szczególnej określoności regulacji daninowych, wywodzoną z art. 84 w związku z art. 217, w związku z art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

W ocenie Wnioskodawcy przepisy prawa budowlanego pozwalają na wyróżnienie jako przedmiotu opodatkowania tych elementów sieci technicznych (elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych), które znajdują się na zewnątrz budynku, od tych elementów sieci, które są w jego wnętrzu. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 września 2013 r. II FSK 2498/11 stwierdził, że: „(...) w definicjach budowli, budynku i urządzenia budowlanego w Prawie budowlanym znaleźć można (...) kryteria pozwalające dokonać podziału instalacji sieciowych na tę część, która stanowi budowlę, tę część, która stanowi urządzenie budowlane i tę część, którą należy zaliczyć do budynku. Ustawodawca wskazuje

bowiem, że obiektem budowlanym jest budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi. Budynek to zatem nie tylko fundamenty, dach, przegrody budowlane wydzielające go z przestrzeni, ale także zgodnie z definicją obiektu budowlanego znajdujące się między tymi elementami instalacje i urządzenia techniczne. (...) Sieć techniczna pozostająca poza budynkiem stanowić będzie odrębną od budynku budowlę zarówno w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, jak i przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych”.

W wyżej opisanym stanie faktycznym przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości są wyłącznie budynki, które jako obiekty budowlane obejmują również instalacje w postaci kabli elektrycznych i telekomunikacyjnych. Istniejące w budynkach instalacje elektryczne i telekomunikacyjne stanowią bowiem część budynku jako obiektu budowlanego, a nie część sieci (budowli) (tak też: m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 czerwca 2019 r. I SA/Go 249/19).

Prezydent Miasta Łodzi uznał, że stanowisko przedstawione we wniosku w zakresie:

- 1) niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości kabli telekomunikacyjnych umieszczonych w kanalizacji kablowej, w stanie prawnym obowiązującym od 17 lipca 2010 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – jest prawidłowe,**
- 2) niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości kabli sterowniczych, siłowych, zasilających, telefonicznych i rozgłaszania umieszczonych w kanałach technologicznych, w stanie prawnym obowiązującym od 25 października 2019 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – jest prawidłowe,**
- 3) niepodlegania opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości kabli elektrycznych i telekomunikacyjnych w części, w jakiej są zlokalizowane w budynkach zapewniając możliwość korzystania z budynków zgodnie z ich przeznaczeniem, na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – jest prawidłowe.**

Uzasadnienie odnośnie pytania z pkt 1 i 2

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1452 ze zm.; zwanej dalej u.p.o.l.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: 1) grunty, 2) budynki lub ich części oraz 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Stworzona na potrzeby podatkowe definicja budowli, zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. stanowi, że poprzez „budowlę” należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. W świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. sygn. akt P 33/09 odesłanie do „przepisów prawa budowlanego” oznacza odesłanie do przepisów ustawy Prawo budowlane. Odesłanie, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., dotyczy bowiem określenia przedmiotu opodatkowania, a zgodnie z art. 217 Konstytucji RP przedmiot opodatkowania winien być uregulowany wyłącznie w ustawie.

Powyższa definicja budowli zawiera odesłanie do pojęcia obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, a także urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

Pojęcie „obektu budowlanego” zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 ze zm.; dalej u.p.b.) jako budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W świetle art. 3 pkt 3 u.p.b. pod pojęciem „budowli” należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Natomiast w świetle art. 3 pkt 9 u.p.b. pod pojęciem „urządzenia budowlanego” należy rozumieć urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Reasumując, budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w związku z art. 3 pkt 1 oraz art. 3 pkt 9 u.p.b. jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, w tym budowla wskazana w art. 3 pkt 3 u.p.b., wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych, oraz urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zgodnie z art. 3 pkt 3a u.p.b., dodanym z dniem 17 lipca 2010 r. na podstawie art. 65 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 106 poz. 675), poprzez „obiekt liniowy” należało rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Powyższy przepis uległ kolejnej zmianie z dniem 25 października 2019 r. na podstawie art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1815), poprzez wyłączenie z definicji obiektu liniowego dodatkowo kabli zainstalowanych w kanale technologicznym. W wyniku tej zmiany poprzez „obiekt liniowy” należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane oraz kable zainstalowane w kanale

technologicznym nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Natomiast wskutek ostatniej zmiany powyższego przepisu dokonanej z dniem 5 stycznia 2021 r. na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o zmianie niektórych ustaw wspierających rozwój mieszkalnictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 11 z późn. zm.) poprzez „obiekt liniowy” należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, kable zainstalowane w kanale technologicznym oraz kable telekomunikacyjne dowieszone do już istniejącej linii kablowej nadziemnej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Odnosząc wskazane powyżej regulacje do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku należy przyjąć, że:

- kable telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej, wskazane w pkt 11, w stanie prawnym obowiązującym od 17 lipca 2010 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,
- kabli sterownicze, siłowe, zasilające, telefoniczne i rozgłaszanie umieszczone w kanałach technologicznych, wskazane w pkt 1 – 10, w stanie prawnym obowiązującym od 25 października 2019 r., na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 3 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości,

bowiem zostały wyraźnie wskazane przez ustawodawcę jako obiekty nie będące obiektami budowlanymi lub ich częściami, ani też urządzeniami budowlanymi.

Opodatkowaniu podlegają natomiast kanalizacje kablowe oraz kanały technologiczne, w których umieszczone są kable.

Powyższe stanowisko potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych, m.in. wyrok NSA z dnia 1 sierpnia 2019 r. sygn. akt II FSK 443/19, wyrok NSA z dnia 16 maja 2018 r. sygn. akt II FSK 1485/16, wyrok NSA z dnia 20 listopada 2018 r. sygn. akt II FSK 2588/16:

„Zdaniem Sądu, obiekt budowlany, jakim jest sieć techniczna (w niniejszej sprawie sieć telekomunikacyjna) nie ma cech budynku ani obiektu małej architektury. Stanowi jednocześnie jedną, zorganizowaną całość użytkową, sieć składającą się z funkcjonalnie powiązanych elementów (w tym linii kablowych umieszczonych w kanalizacji). Stanowi zatem „obiekt budowlany” w rozumieniu art. 3 Prawa budowlanego, a także, jako budowla, przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. WSA we Wrocławiu zaznaczył, że trafność powyższego stanowiska potwierdza także nowelizacja Prawa budowlanego, wprowadzona ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675). Zmiana przepisów polegała na dodaniu do art. 3 ust. 3 pkt 3a, który wprowadził i zdefiniował pojęcie obiektu liniowego wskazując, że budowlą jest kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części, ani urządzenia budowlanego. Skoro zatem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to biorąc pod uwagę, że linia telekomunikacyjna umieszczona w kanalizacji kablowej nie jest ani obiektem budowlanym lub jego częścią ani urządzeniem budowlanym, linia taka po dniu wejścia w życie omawianej nowelizacji nie stanowi już przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Podkreślono, że skoro dopiero

w ramach ww. nowelizacji Prawa budowlanego ustawodawca uznał, iż budowlą jest sama kanalizacja kablowa, bez zainstalowanych w niej kabli, które nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części, ani urządzenia budowlanego, to w stanie prawnym obowiązującym przed zmianą przepisów, tj. do lipca 2010 r., sieć telekomunikacyjna odpowiadała zakresowi pojęcia budowli na gruncie Prawa budowlanego, a w konsekwencji i przepisów u.p.o.l. zarówno wówczas, gdy położona była w kanalizacji, jak i bezpośrednio w ziemi”.

Uzasadnienie odnośnie pytania z pkt 3

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: 1) grunty, 2) budynki lub ich części oraz 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W świetle art. 1a ust. pkt 1 u.p.o.l. „budynek” to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Natomiast na podstawie art. 3 pkt 2 w związku z art. 3 pkt 1 u.p.b. poprzez „budynek” należy rozumieć obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn. akt I SA/Ol 843/20 wskazano, że „istniejące w budynku instalacje gazowe, elektroenergetyczne, wodociągowe, telekomunikacyjne, kanalizacyjne stanowią część budynku jako obiektu budowlanego, a nie część sieci (budowli), do której muszą być (aby działać) przyłączone. Przyłącze, która umożliwia połączenie sieci wewnętrznej i zewnętrznej i znajduje się poza budynkiem (a więc nie jest urządzeniem technicznym stanowiącym część budynku) będzie natomiast urządzeniem budowlanym w rozumieniu przepisów prawa budowlanego i budowlą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Sieć techniczna pozostająca poza budynkiem stanowić będzie odrębną od budynku budowlę zarówno w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, jak i przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Budowlą stanowiącą sieci techniczne będą więc tylko te desygnty tego pojęcia (opisane w załączniku do prawa budowlanego w kat. XXVI). W rozpoznawanej sprawie sieci techniczne są zlokalizowane w budynkach i są one ich częścią składową. Zapewniają one możliwość użytkowania budynku zgodnie z jego przeznaczeniem. Nie ma bowiem żadnych podstaw do przyjęcia, że pod pojęciem takich właśnie instalacji zdekodować jedynie można te instalacje, które dostarczają media podstawowe tzn. wodę czy prąd. Rodzaj instalacji musi być określany z uwzględnieniem przeznaczenia budynku. Inne instalacje będą wchodziły w zakres tego pojęcia przy budynku mieszkalnym, a inne przy przemysłowym. Każdy ma bowiem inne przeznaczenie”.

W świetle wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt II FSK 2897/11 „przewody biegnące w budynku, służące zasilaniu w energię elektryczną (lub ewentualnie wyprowadzeniu energii), a także znajdujące się w budynku maszyny lub urządzenia nie tworzą budowli w rozumieniu u.p.o.l. Natomiast linie kablowe mogą stanowić element wolno stojącej instalacji przemysłowej lub urządzenia technicznego zaliczonego do budowli, o ile nie tworzą odrębnej budowli sieciowej lub urządzenia budowlanego. Dotyczy to także rurociągów położonych w budynkach, doprowadzających lub odprowadzających płyny albo gazy związane z funkcjonowaniem maszyn bądź urządzeń znajdujących się w budynkach oraz całych linii technologicznych, który zabezpiecza je przed wpływem środowiska zewnętrznego. W takiej sytuacji nie ma znaczenia, czy urządzenia

techniczne są związane z budynkiem i zapewniają możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem”.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że niektóre przewody kablowe stanowiące elementy sieci elektrycznych i telekomunikacyjnych biegną częściowo wewnątrz budynków, które mają charakter produkcyjny. Przewody kablowe pozwalają na przesył nośników takich jak energia elektryczna, a także przesyłanie danych informatycznych do konkretnych maszyn przemysłowych i urządzeń odbiorczych w budynkach z innych obiektów budowlanych. Działanie elektrociepłowni byłoby niemożliwe bez zastosowania elementów sieci elektrycznych i telekomunikacyjnych wewnątrz budynków.

Wobec powyższego należy uznać, że kable elektryczne i telekomunikacyjne, które zostały zainstalowane wewnątrz budynków elektrociepłowni i stanowią ich część składową, zapewniając możliwość użytkowania budynków zgodnie z ich przeznaczeniem (i nie będąc jednocześnie odrębnymi od budynków obiektami budowlanymi), nie stanowią przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie wydania interpretacji.

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90 – 434 Łódź, w dwóch egzemplarzach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji (art. 53 § 1 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres Urzędu Miasta Łodzi, Departament Finansów Publicznych, Wydział Finansowy, ul. Sienkiewicza 5, 90 – 113 Łódź.